

Lieta C-355/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 7. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Sąd Najwyższy (Augstāka tiesa, Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 29. decembris

Prasītāja:

Procter & Gamble International Operations SA

Atbildētāja:

Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Pamatlietas priekšmets

Tiesību uz reģistrētu Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 000049254
“HUGO BOSS” pārkāpums.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Direktīvas 2004/48 10. panta interpretācija; LESD 267. pants

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesību normas interpretāciju, saskaņā ar kuru aizsardzības pasākums, kas izpaužas kā preču iznīcināšana, attiecas tikai uz precēm, kuras ir nelikumīgi saražotas vai nelikumīgi apzīmētas, savukārt to nevar piemērot precēm, kuras tika nelikumīgi laistas apgrozībā Eiropas Ekonomikas zonas teritorijā un attiecībā uz kurām nevar tikt konstatēts, ka tās būtu nelikumīgi saražotas vai nelikumīgi apzīmētas?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un Tiesas judikatūra

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV 2004, L 157, 45. lpp.): 10. pants

Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2015. gada 16. decembra Regulu (ES) 2015/2424 (OV 2015, L 341, 21. lpp.): 9. un 102. pants

Līgums par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (OV 1994, L 336, 214. lpp.) (turpmāk tekstā – “*TRIPS* līgums”)

Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par to, kā tiek īstenota Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, Brisele, 22.12.2010. (SEK(2010) 1589, galīgā redakcija)

Spridums, 1984. gada 10. aprīlis, *von Colson* un *Kamann* (14/83, EU:C:1984:153)

Spridums, 2007. gada 26. aprīlis, *Boehringer Ingelheim* u.c. (C-348/04, EU:C:2007:249)

Atbilstošās valsts tiesību normas un valsts tiesu judikatūra

Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej [2000. gada 30. jūnija Likums par rūpnieciskā īpašuma tiesībām] (konsolidēts teksts – *Dz. U.*, 2020., 286. poz. ar grozījumiem) (turpmāk tekstā – “*p.w.p.*”): 286. pants

Sąd Najwyższy [Augstākās tiesas] 2003. gada 14. aprīļa spriedums, I CKN 308/01, nav publicēts.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja ir parfimērijas preču ražotāja, un, pamatojoties uz licences līgumu, kas noslēgts ar preču zīmes īpašnieci, t.i., *Hugo BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG* ar galveno mītni Mecingenā [*Metzingen*], tai ir izņēmuma tiesības izmantot Eiropas Savienības vārdisku preču zīmi Nr. 000049254 “HUGO BOSS”, kā arī savā vārdā iesniegt un atbalstīt pieteikumus un prasības par šīs preču zīmes tiesību pārkāpumu.
- 2 “HUGO BOSS” ir viens no lielākajiem pasaules zīmoliem modes un parfimērijas nozarē. Sabiedrība, ko 1924. gadā Mecingenā nodibināja Hugo Ferdinands Boss, šobrīd pārdod ar šo preču zīmi apzīmētās preces 129 valstīs visā pasaulē.

- 3 Tiesību īpašniece rūpējas par savu preču zīmju tēlu un reputāciju, kā arī par preču, kas apzīmētas ar preču zīmi "HUGO BOSS", augsto kvalitāti. Turklāt tās mērķis ir nodrošināt patērētājiem pēc iespējas labāku apkalpošanas kvalitāti. Preces tiek pārdotas, izmantojot pilnvarotos parfimērijas tīklus, kuriem it īpaši ir jā rūpējas par preču zīmes "HUGO BOSS" reputāciju un ar to apzīmēto preču luksusa raksturu. Tas ietver preču paraugu nodrošināšanu klientiem. Tiesību īpašniece nodod paraugus pārdevējiem un pilnvarotajiem izplatītājiem bez maksas vienīgi nolūkā prezentēt un reklamēt kosmētikas līdzekļus, tādus flakonos, kas ir identiski tiem, kuri ir paredzēti, lai pārdotu ar preču zīmi "HUGO BOSS" apzīmētās preces. To ārējais iepakojums ir viendabīgā gaišā krāsā ar redzamu norādi, ka prece nav paredzēta pārdošanai, piemēram, "not for sale", "demonstration" vai "tester". Tiesību īpašniece šīs preces nelaiž un nepiekrīt laist apgrozībā EEZ.
- 4 Tiesvedības, kas attiecās uz preču zīmes tiesību pārkāpumu, gaitā 2016. gadā tika izbeigts licences līgums starp *HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG* un prasītāju.
- 5 Kopš 2012. gada janvāra atbildētāja veic uzņēmējdarbību, kas saistīta ar parfimērijas preču vairumtirdzniecību, izmantojot veikalu tīmekļvietnē *perfumesco.pl*. Sabiedrība cita starpā izplata pārdošanai neparedzētus parfimērijas izstrādājumu *HUGO BOSS* demonstrācijas eksemplārus ar apzīmējumu "TESTER". Turklāt tā informē klientus, ka parauga, kurš parasti tiek iepakots baltā kartonā un kuram nav aizbāžņa, smarža neatšķiras no īstā produkta.
- 6 Uzzinājusi par to, prasītāja pret atbildētāju cēla prasību par attiecīgās preču zīmes tiesību pārkāpumu, vienlaikus lūdzot sniegt nodrošinājumu. Izpildot lēmumu par prasības nodrošināšanu, 2016. gada 28. jūlijā tiesu izpildītājs apķīlāja smaržas, tualetes ūdeņus un smaržūdeņus iepakojumos, kas apzīmēti ar preču zīmi "HUGO BOSS", t.i., pārdošanai neparedzētos paraugus, kas apzīmēti ar apzīmējumu "not for sale", "demonstration" vai "tester", kā arī ar kodiem, kas, saskaņā ar prasītājas paziņojumu, norāda uz to, ka ražotājs tās ir paredzējis laišanai apgrozībā ārpus EEZ teritorijas, no kuru iepakojumiem tika noņemti vai aizklāti svītrkodi.
- 7 Ar 2017. gada 26. jūnija spriedumu *Sąd Okręgowy w Warszawie* [Varšavas apgabaltiesa, Polija] aizliedza atbildētājai izmantot Eiropas Savienības preču zīmi "HUGO BOSS", kuru *EUIPO* ir reģistrējis ar numuru 000049254 attiecībā uz precēm, kuras ietilpst Nicas klasifikācijas 3. klasē (smaržas, tualetes ūdeņi un smaržūdeņi), uzdeva atbildētājai divu nedēļu laikā pēc sprieduma stāšanās galīgā spēkā uz sava rēķina iznīcināt ar šo preču zīmi apzīmētās preces, kuras preču zīmes īpašniece nav laidusi vai piekritusi laist tirdzniecībā EEZ teritorijā, tostarp tās preces, kuras tiesu izpildītājs bija apķīlājis 2016. gada 28. jūlijā, uzdeva atbildētājai uz sava rēķina publiski paziņot par nolēmumu, noraidīja prasības pieteikumu pārējā daļā, kā arī piesprieda atbildētājai atlīdzināt prasītājai tiesāšanās izdevumus 6 377 PLN apmērā.

- 8 Ar 2018. gada 20. septembra spriedumu *Sąd Apelacyjny w Warszawie* [Varšavas apelācijas tiesa, Polija] noraidīja atbildētājas apelācijas sūdzību par minēto spriedumu.
- 9 *Sąd Apelacyjny* pilnībā piekrita *Sąd Okręgowy* nostājai. Tā norādīja, ka nebija iespējams apmierināt argumentu, ka prasītājam nebija tiesību celt prasību. Regulas 207/2009 22. panta 3. punktā ir noteikts, ka, lai gan licenciāts var celt prasību par Savienības preču zīmes pārkāpumu tikai tad, ja tās īpašnieks tam piekrīt, tomēr izņēmuma licences licenciāts var šādu prasību celt, ja preču zīmes īpašnieks pēc oficiāla paziņojuma saņemšanas zināmā laikā pats to neuzsāk. Netiek apstrīdēts, ka šīs prasības celšanas brīdī prasītāja bija attiecīgās preču zīmes izņēmuma licences licenciāts.
- 10 *Sąd Apelacyjny* uzskatīja, ka ir izpildīti no Regulas 207/2009 9. panta 2. punkta a) apakšpunkta izrietošie Savienības preču zīmes aizsardzības nosacījumi. Saskaņā ar tiesu izpildītāja apķīlāto preču uzskaitījumu tikai 226 preces bija paredzētas Eiropas tirgum un šajā ziņā tika izlietotas no preču zīmes reģistrācijas izrietošās tiesības. Attiecībā uz pārējām precēm preču zīmes tiesības netika izlietotas tādēļ, ka tās netika laistas apgrozībā EEZ teritorijā. Tādējādi 48 apķīlātās smaržu vienības bija paraugi, uz kuriem bija norādīta informācija par to, ka tie nav paredzēti mazumtirdzniecībai, 523 smaržu vienības nebija paredzētas Eiropas tirgum, savukārt 3 641 apķīlātajai smaržu vienībai bija maskējošas uzlīmes, kas neļauj identificēt ģeogrāfisko reģionu, kuram tās bija paredzētas, tādēļ nav iespējams noteikt, vai attiecībā uz šīm precēm tika izlietotas izņēmuma tiesības Regulas 207/2009 13. panta 1. punkta izpratnē.
- 11 Runājot par 3 641 apķīlāto smaržu vienību, uz kurām bija maskējošas uzlīmes, tika arī bojāti oriģināli iepakojumi, kā arī noņemta oriģināla plēve, kas aizsargā iepakojumus. Tas nozīmē, ka attiecībā uz šīm precēm preču zīmes īpašniekam ir tiesības aizliegt tās izmantošanu saskaņā ar Regulas 207/2009 13. panta 2. punktu, kurā ir noteikts, ka šā panta 1. punktu nepiemēro, ja īpašniekam ir pamatoti iemesli iebilst pret preču turpmāku tirdzniecību, īpaši tad, ja preces pēc to laišanas apgrozībā ir izmainītas vai bojātas.
- 12 Otrās instances tiesa norādīja, ka saskaņā ar Regulas 207/2009 102. panta 2. punktu Eiropas Savienības preču zīmju tiesa saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem var arī piemērot pasākumus vai izdot rīkojumus, ko tā uzskata par piemērotiem, ņemot vērā lietas apstākļus. Iepriekš minētā norma cita starpā pieļauj *p.w.p.* 286. panta piemērošanu. Saskaņā ar *p.w.p.* 286. panta burtisko formulējumu tas ir piemērojams tikai tad, ja preces tika nelikumīgi saražotas vai nelikumīgi apzīmētas, bet tas šajā lietā nav noticis. Proti, prasītāja neapstrīdēja, ka tiesu izpildītāja apķīlātās smaržas ir oriģinālās preces, bet tikai apgalvoja, ka preču zīmes īpašniece nav piekritusi to laišanai apgrozībā EEZ teritorijā, savukārt atbildētāja nav pierādījusi, ka šāda piekrišana būtu tikusi sniegta.
- 13 Otrās instances tiesa uzskatīja, ka šajā lietā nevar aprobežoties tikai ar *p.w.p.* 286. panta gramatisku interpretāciju, jo tā mērķis ir transponēt Direktīvu 2004/48.

Šīs direktīvas 10. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalsts nodrošina, ka kompetentās tiesu iestādes var dot rīkojumu veikt atbilstošus pasākumus attiecībā uz precēm, kuru sakarā ir konstatēts intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums. Šādi pasākumi ietver izņemšanu no tirdzniecības aprites, galīgu izņemšanu no tirdzniecības aprites vai iznīcināšanu. Ar direktīvu Savienības dalībvalstīm tika uzlikts pienākums pieņemt tādu tiesisko regulējumu, kas ļautu tiesai izdot rīkojumu iznīcināt preces, kuru sakarā ir konstatēts intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums. Tātad, lai gan *p.w.p.* 286. pantā valsts tiesai iespēja izdot rīkojumu par preču iznīcināšanu burtiski ir paredzēta tikai situācijā, kad tās ir tikušas nelikumīgi ražotas vai apzīmētas, tomēr Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punktā ir paredzēts pienākums nodrošināt šāda veida pasākuma piemērošanu jebkurā gadījumā, kurā ir noticis intelektuālā īpašuma tiesību, tostarp rūpnieciskā īpašuma tiesību, pārkāpums. *Sąd Apelacyjny* uzskata, ka *p.w.p.* 286. pants ir jāinterpretē atbilstoši Savienības tiesībām un jāatzīst, ka rīkojums iznīcināt preces attiecas uz visiem gadījumiem, kuros preces pārkāpj rūpnieciskā īpašuma tiesības. Citiem vārdiem sakot, ir jāatzīst, ka jebkura prece, kas pārkāpj rūpnieciskā īpašuma tiesības, ir tikusi saražota nelikumīgi *p.w.p.* 286. panta izpratnē.

- 14 Otrās instances tiesa uzskatīja, ka tikai rīkojums iznīcināt smaržas, kas laistas apgrozībā bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas, efektīvi nodrošinātu šo tiesību aizsardzību. Tā uzsvēra, ka, lai laistu apgrozībā atbildētājas īpašumā esošās smaržas, tika veikti vairāki pasākumi, lai slēptu to, ka preču zīmes tiesību īpašniece nav tam piekritusi. Turklāt paraugu tirdzniecības gadījumā atbildētājam bija pilnībā jāapzinās, ka preču zīmes īpašniece nav piekritusi preču laišanai apgrozībā EEZ teritorijā. Tāpat lielai daļai atbildētājas īpašumā esošo smaržu, kuru laišanai apgrozībā EEZ teritorijā preču zīmes tiesību īpašniece nav piekritusi, ir iepakojuma bojājumi, kas radušies drošības koda noņemšanas dēļ. Ņemot vērā, ka smaržas, kas apzīmētas ar preču zīmi "HUGO BOSS", ir ekskluzīva prece, to iespējamā laišana apgrozībā apdraudētu attiecīgās preču zīmes funkcijas un varētu kaitēt tās reputācijai, un tas vienlaikus pierāda izņēmuma tiesību pārkāpuma smagumu, kā arī norāda uz trešo personu likumīgajām interesēm, kas liecina par labu šo preču iznīcināšanai.
- 15 *Sąd Apelacyjny* par nepārliciecināmiem uzskatīja atbildētājas apgalvojumus, ka tās īpašumā esošo smaržu daļas iznīcināšana tai liegtu aizsargāt ar šīm precēm saistītās tiesības attiecībā pret trešām personām. Šī tiesa uzskatīja, ka iznīcināmo smaržu vērtība nevar likt secināt, ka šāda pasākuma piemērošana aplūkojamajā lietā būtu pasākums, kas pārsniegtu pārkāpuma smagumu. Atbildētāja nekad nav pierādījusi tiesu izpildītāja apķīlāto smaržu vērtību, līdz ar to nav iespējams noteikt, cik daudz līdzekļu viņš ir ieguldījis. Turklāt vērtība varētu tikt novērtēta, ņemot vērā *p.w.p.* 286. pantā paredzētos kritērijus, ja tā vienlaicīgi tiktu salīdzināta ar atbildētājas peļņu, ko tā ir guvusi saistībā ar smaržu laišanu apgrozībā, kam preču zīmes īpašniece nebija piekritusi. Intensitātei, ar kādu atbildētāja ir pārkāpusi no preču zīmes "HUGO BOSS" reģistrācijas izrietošās tiesības, kā arī apķīlāto smaržu stāvoklim ir būtiska nozīme, lai novērtētu no preču zīmes reģistrācijas izrietošo tiesību un trešo personu interešu pārkāpuma smagumu, savukārt iznīcināmo preču vērtībai šajā kontekstā ir sekundāra nozīme.

- 16 Otrās instances tiesa ir atzinusi, ka tas, ka prasītājam tika piešķirta aizsardzība, kas izriet no pārsūdzētā sprieduma, nenozīmē, ka prasītāja ir ļaunprātīgi izmantojusi subjektīvas tiesības Civilkodeksa 5. panta izpratnē. Pārkāpjot izņēmuma tiesības uz Eiropas Savienības preču zīmi, atbildētāja ir pārkāpusi godprātības principus, tostarp godīgas konkurences principus, kā arī morāles normas. *Sąd Apelacyjny* uzsvēra, ka uz subjektīvo tiesību ļaunprātīgu izmantošanu nevar atsaukties tā persona, kas pati pārkāpj sociālās līdzāspastāvēšanas normas.
- 17 Atbildētāja pārsūdzēja minēto spriedumu ar kasācijas sūdzību, norādot, ka ir tikuši pārkāpti procesuālie noteikumi tādējādi, ka tika atzīts, ka prasītāja ir persona, kas tiesīga būt par šīs tiesvedības dalībnieku, pārkāptas materiālās tiesības, proti, *p.w.p.* 286. pants, to nepareizi interpretējot un līdz ar to norīkojot apķīlāto preču iznīcināšanu situācijā, kad prasītāja neapstrīdēja to, ka tiesu izpildītāja apķīlātās preces ir oriģinālas preces, pārkāptas materiālās tiesības, proti, Regulas 207/2009 13. pants, to nepareizi piemērojot un atzīstot, ka apķīlātās preces tika laistas apgrozībā EEZ teritorijā bez prasītājas piekrišanas, kā arī pārkāptas materiālās tiesības, proti, Civilkodeksa 5. pants, to nepiemērojot un atzīstot, ka prasītājas prasījumi ir pamatoti un samērīgi ar iespējamiem preču zīmes pārkāpumiem.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 18 Tiesas, kas izskatīja šo lietu pēc būtības, pieņēma Savienības tiesībām atbilstošo *p.w.p.* 286. panta interpretāciju. Šī tiesību norma ļauj tiesai izdot rīkojumu cita starpā iznīcināt izstrādājumus, kā arī materiālus un darbarīkus, ko lieto to ražošanā vai apzīmēšanā, bet tikai attiecībā uz tiem, kas ir pārkāpēja īpašums un ir tikuši nelikumīgi saražoti vai apzīmēti. Tomēr ir jāņem vērā Direktīvas 2004/48 10. panta formulējums, kurā atbilstošu pasākumu noteikšana neaprobežojas tikai ar precēm, kas tika saražotas vai apzīmētas nelikumīgi. Proti, pēdējā minētā tiesību norma attiecas uz precēm, attiecībā uz kurām ir konstatēts intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums. Līdz ar to šīs tiesas uzskatīja, ka valsts tiesiskais regulējums nevar būt pretrunā Savienības tiesībām plašā izpratnē un ka ir jāizdod rīkojums iznīcināt preces arī tad, kad īpašnieks tās nav likumīgi ražojis vai apzīmējis.
- 19 Tādējādi ir radies juridiskais jautājums, kas ir prejudiciālā jautājuma priekšmets, proti, vai Direktīvas 2004/48 10. pants nepieļauj tādu valsts tiesību normas interpretāciju, ar ko iespēja izdot rīkojumu iznīcināt preces ir attiecināma tikai uz nelikumīgi saražotām vai apzīmētām precēm.
- 20 Par labu *p.w.p.* 286. panta piemērošanai atbilstoši tā burtiskajam formulējumam liecina galvenokārt tas, ka tā grozījumi, kas tika izdarīti ar 2007. gada 9. maija *ustawa o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw* [Likumu par grozījumiem Autortiesību un blakustiesību likumā un dažos citos likumos] (2007. gada *Dz. U.*, Nr. 99, 662. poz.), bija Direktīvas 2004/48 transpozīcijas rezultāts.

- 21 1984. gada 10. aprīļa spriedumā *von Colson* un *Kamann* (14/83, EU:C:1984:153) ir norādīts, ka no direktīvas izrietošais dalībvalstu pienākums sasniegt tajā paredzēto rezultātu ir visām dalībvalstu iestādēm, tostarp tiesām – to kompetenču ietvaros. Tādējādi ir jāpieņem, ka *p.w.p.* 286. panta grozījumos ir ņemti vērā Direktīvā 2004/48 ietvertie risinājumi.
- 22 Cits arguments, kas liecina par labu *p.w.p.* 286. panta gramatiskai interpretācijai, ir ietverts valsts doktrīnā. Pārsvarā tiek pieņemts, ka uz izstrādājumiem, kas nav tikuši uzskatīti par nelikumīgi saražotiem vai apzīmētiem ražošanas vietas valstī, nevar attiekties *p.w.p.* 286. panta norādītais pieteikums. Tas tā ir tādēļ, ka ir grūti racionāli pamatot, kāpēc sākotnēji oriģināla un likumīga prece kādu notikumu dēļ, neveicot fizisku iejaukšanos tās struktūrā, pēkšņi kļūtu par nelikumīgu preci. Šajā tiesību normā nepārprotami ir atsauce uz tehniskajiem jautājumiem, kas saistīti ar preču ražošanu un apzīmēšanu ar preču zīmēm. Tā nav attiecināma uz situācijām, kas neietilpst šajā sfērā, it īpaši uz tām, kas saistītas ar laišanu apgrozībā, importu vai izmantošanas mērķa maiņu, vai, plašākā nozīmē, gadījumiem, kad preces ar likumīgām preču zīmēm tiek izmantotas nelikumīgi.
- 23 Tomēr vēl pirms Direktīvas 2004/48 ieviešanas Polijas tiesu judikatūrā varēja manīt nostāju, ka, izskatot lietas, kurās rodas juridiskas problēmas, ko reglamentē Kopienų tiesības, tiesām ir pienākums veikt interpretāciju, kas ir balstīta uz Kopienų tiesību interpretāciju un to garu. Citiem vārdiem sakot, atsaukšanās uz Kopienų tiesību aktos izvirzītajiem mērķiem ir jāuzskata par vienu no piemērojamo tiesību normu pareizas interpretācijas principiem (skat. *Sąd Najwyższy* 2003. gada 14. aprīļa spriedumu lietā I CKN 308/01, nav publicēts).
- 24 Līdzīgā veidā ir arī nospriedusi Eiropas Savienības Tiesa 2007. gada 26. aprīļa spriedumā *Boehringer Ingelheim u.c.* (C 348/04, EU:C:2007:249). Tiesa ir nospriedusi, ka preču zīmes īpašnieka tiesības noteikt tirdzniecības aizliegumu tādu zāļu paralēlajam importētājam, kas, kaut arī nav viltotas, ir tirgotas, neievērojot pienākumu iepriekš brīdināt šo īpašnieku, nevar atšķirties no tiesībām, kas tam ir piešķirtas saistībā ar viltotām precēm. Abos gadījumos preces nedrīkst būt tirgotas attiecīgajā tirgū.
- 25 Visbeidzot, Komisijas 2010. gada 22. decembra ziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par to, kā tiek īstenota Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (SEK(2010) 1589, galīgā redakcija), ir norādīts, ka Direktīvas 2004/48 mērķi ir dot tiesību īpašniekiem un dalībvalstu iestādēm standarta instrumentu minimumu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu apkarošanai, kā arī iestrādāt *TRIPS* līgumā paredzētos civiltiesiskos pasākumus ES tiesiskajā regulējumā, vienlaikus dodot tiesības dalībvalstīm pievienot sankcijas un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir labvēlīgāki tiesību īpašniekiem.
- 26 No tā izriet, ka Savienības iestādēs valda uzskats, ka Direktīvai 2004/48 ir jāaplūko kā savā ziņā minimums intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības jomā.

No šī skatpunkta raugoties, Direktīvas 2004/48 10. panta 1. punktam ir jābūt pamatam valsts tiesību interpretācijai. Citiem vārdiem sakot, ikvienam subjektam no jebkuras dalībvalsts ir jābūt nodrošinātai tiesiskajai aizsardzībai, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kura izriet no Direktīvas 2004/48 regulējuma, konkrētajā gadījumā šīs direktīvas 10. panta 1. punktā noteiktajās robežās. Saskaņā ar *Sąd Najwyższy* nostāju, kas pausta iepriekš minētajā nolēmumā, atsaukšanās uz Savienības tiesību aktos izvirzītajiem mērķiem ir jāuzskata par vienu no piemērojamo tiesību pareizas interpretācijas principiem.

- 27 Savukārt Polijas tiesību zinātņu pārstāvji atbalsta *p.w.p.* 286. panta gramatisko interpretāciju, un šo nostāju pastiprina minētās tiesību normas grozījums Direktīvas 2004/48 transpozīcijas rezultātā.
- 28 Līdz ar to šīs lietas apstākļos ir radies pamats, lai *Sąd Najwyższy* uzdotu Tiesai prejudiciālu jautājumu, kas norādīts šajā lēmumā.